

Ботьовъ бунтовникъ въ Румъния.

Калоферскиятъ младежъ, вече 20 годишенъ, тръгналъ, но, вмѣсто за Одеса, отишелъ въ Румъния, гдето се записалъ между народнитѣ българи да работи за освобождението на България. Сърдцето на Ботьова било препълнено съ любовъ къмъ родината, и той се заклелъ, че до смъртъ ще работи за нейната свобода. Ала Ботьовъ скоро свършилъ даденитѣ му въ Калоферъ пари. Затова рекълъ съ свой трудъ да се храни и облича. Цѣли осемъ години Христо скиталъ въ Букурещъ и други влашки градове. Запозналъ се съ всички български войводи и бунтовници, съ Любена Каравеловъ, обиколилъ много търговци, вестникари и писатели. На едно мѣсто работилъ като простъ слуга, на друго нареждалъ букви въ печатница, на трето — преподавалъ уроци, писалъ стихотворения, игралъ въ български театрални групи и т. н.

Българскиятъ писателъ и водачъ на театрална труппа, Добри Войниковъ, въ Браила го приелъ да играе въ представлението *Покръстването на Преславския дворецъ*. Ботьовъ взелъ главна роля на народенъ защитникъ и игралъ на сцената съ такава сила и буйность, че се слисали всички хора. Поканенъ билъ да играе и други роли, но той билъ заетъ съ работа въ Букурещъ. Христо Ботьовъ започналъ самъ да издава вестници, въ които защищавалъ българското дѣло, нападалъ онѣзи, които не помагатъ, и писалъ стихотворения, съ които прославилъ най-добритѣ загинали войводи за България: Хаджи Димитъръ, Василъ Левски, Хайдути. Въ своитѣ стихотворения Ботьовъ оплаква страданията на българитѣ и самъ посочва, що той трѣбва да извърши.

Въ стихотворението до майка си, поетътъ казва: